

Dün yapılan açık oturumda tiyatro konusu tartışmacılarından Asilyazıcı fikrini açıklarken...

Tiyatrocular tartıştılar

Türk Tiyatrosu bir krizin eşeğindedir

23 Ocak Pazartesi günü saat 21 de; Türk - Amerikan Üniversiteler Derneği'nin düzenlediği açık oturumda «Tiyatrolarımızın bugünkü Repertuar Sorunları» tartışıldı. Dernek adına İsmail İşmen'in açış konuşmasından sonra, İbrahim Hoyer'in yönettiği açık oturuma; oyun yazarlarından Gündör Dilmen Kalyoncu, Haldun Taner, Devlet Tiyatrosu'ndan son dakikada katılmaktan vazgeçen Cüneyt Gökçer'in yerine Mahir Canova, özel tiyatrolardan Erol Keskin, Lale Oraloglu, eleştirmenlerden Selmi Andak, Burhan Arpat ve Hayati Asilyazıcı katılmışlardır. Genel olarak konuşmacılar Şehir ve Devlet Tiyatrolarının oyuncu seçimlerinde çok taraf tuttukları konusunda bir fikir birliğine vardılar. Özellikle iki kurumun «Edebi Heyet»lerinin, bugün artık tamamen gündemde oyunların sahneye konmasında yarış halinde oldukları, gönderilen telif ya da çeviri eserlerinin kabul veya geri çevrildiklerine dair en küçük bir bilgi verilmemişti için sert

eleştiriler yapılmıştır.

«... Tiyatroların içinde bulundukları çıkmaza bir çözüm yolu bulunmazsa kısa sürede Türk Tiyatrosu, çıkmazdan da öte bir «krize» sürüklenebilir. Orneğin özel ve ödenekli tiyatrolar, repertuar sorunlarının bir çözümüne götürebilirlerse, Türk Tiyatrosu, yörüngesine oturabilir. Oysa repertuar diye tartışılan konu, elbetteki «Edebi Heyet»in varlığıyla çelişecek ve doğrudan doğruya bir çıkmaz yaratacaktır» dendi. Nitelim, mevsim başından beri devam edegeilen sürdürmeler, tiyatromuzdaki çıkmazı yeni bir biçimde götürmüştür, bu çıkmaz, bu şıklık, bu adırmazlık. Ve getireceği zararların önlenme çareleri içinde durulmuş, ayrıntılı olmamakla birlikte değişik, ilgi çekici konuşmalar atılmıştır ortaya.

Kimi konuşmacılar da, Türk Oyun Yazarlarına oncelik tanımması için ısrar etmişler; Ulusal Türk Tiyatrosu'nun doğması konusunda doğrudan doğruya Türk Oyun Yazarlarının çabalarının önemsenmesi gerektiği, oyun seçimlerinde oranın

yüzde ellî değil, yüzde altmış olması öne sürüldü. Ayrıca, Şehir Tiyatrosu'nun hiç bir temsilci göndermemesi hem konuşmacılar, hem de dinleyiciler tarafından üzüntüyle karşılanmıştır.

Konservatuvan azlığı, oyuncuların yetersizliği, tiyatroların iki büyük kente göç olması, güçlü toplulukların sayıca azalığı da belirtildi. «Bir ulus dil ve edebiyat aşamasını yaparken, tiyatromuz yerinde mi sayacak? Bir ulusun hayatı, oluşması, sanat alanında yapacağı aşamalarla sıkı sıkıya ilintiliidir. Tiyatro, hele biz de yüce bir okuldur. Azgelişmişlik, ekonomik yetersizlik sanatçılara büyük görevler yüklemiştir.» Tiyatromuzun temelini belli bir repertuar sorunları, gerçek oylarla diye alındı. Kültür Müsteşarı'nın kişisel «tasarrufları» üzerinde de genişçe durulmuş oyunlardaki bir çok kelimelere kadar sansürü işlettiği söylemiş ve Müsteşarı aşırı tutuculuğu sert bir biçimde yer almıştır. Dinleyicilerin de katıldığı açık oturum geç saatlerde sona ermiştir.